

9° În încăperile cele mai spațioase și în satul cel mai favorabil se vor așeza ambulanțele; comand. superior va avea grija cea mai mare pentru căutarea bolnavilor.

Se vor face zilnic raporturi subscrișului și se vor însemna nu numai trebuințele de moment dar și cele eventuale, pentru a putea lua la timp dispozițiile cuvenite.
Copie neiscălită.

(Academia R.P.R. Arh. Cuza Vodă, vol. X, f. 555—556).

4.

Pătule, 24 decembrie 1862/5 ianuarie 1863.

Raportul căpitanului Gh. I. Anghelescu către ministrul de război asupra recepției și banchetului oferite de sîrbi delegației de ofițeri români, după trecerea armelor pe malul drept al Dunării.

« Domnule Ministru,

După mai multe invitații din partea senatorului și nacealnicului (administratorul) *Crainei* și conform spiritului ordinului Domniei Voastre, Dnu Colonel Culoglu a trecut la 19 ale curenteii la *Raduiovatz* însoțit de un stat major compus din ofițeri de toate armele. Timpul stat pe pămîntul Serbiei a fost foarte scurt; Dnu Colonel credea foarte cuviincios să satisfacă dorința senatorului și a combinat astfel încît să poată lipsi cît mai puțin de la postul său.

Două luntre serbe, trimise de administratorul *Crainei*, ne-au trecut Dunărea pe la *Gruea* și senatorul cu toți demnitarii de prin prejur ne așteptau la desbarcu. Primirea a fost din cele mai sincere, entuziasmul era pretutindeni și bucuria se vedea înscrisă în toți ochii. Cu plăcere am putut constata, d-le ministru, că sacrificiul ce țeara noastră face în această ocazie a fost foarte bine simțit și aprepuit de către aceea pentru care a fost făcut.

Conduși de senator, directorul ministerului de interne și de administratorul locului și urmați de popul numeros, sosirăm în sala Consiliului Comunal; aci un banchet ne aștepta gata, spre a sărbători întiile pasuri ale alianței rumino-serbe. Animația începu acum să fie și mai mare și entuziasmul să se traducă prin toasturi.

Colonelul purtă cel întiuiu toast în sănătatea Prințelului Mihail, a Prințesei Julia și în prosperitatea Serbiei. Senatorul răspuse închinînd în sănătatea Prințelului și a Prințesei noastre, urîndu-ne tot-odată ca armata romîină de astăzi să meargă sub același lauri pe urmele strămoșilor noștri de la *Racova* și *Călugăreni*. Îndată după aceasta, senatorul purtă un toast în sănătatea Excelenței Voastre. Astfel, din ce în ce, dupe toasturile de rigoare, ciocnetele paharelor deveniră mai simțite și mai dese; fiecare avea o sănătate de închinat, fiecare găsea o urare de făcut pentru România și Serbia; entuziasmul ajunse la cel mai mare grad.

La finitul banchetului, senatorul ceru colonelului o listă de numele tutulor ofițerilor aflați prezenți la această ocazie ca să comemoreze întiiea legătură romîno-serbă. La această cerere, colonelul răspuse următoarele cuvinte:

« D-le Senator, mîndru de propunerea ce-mi faceți, mă văz silit, cu cea mai mare mîhnire, prin poziția mea, a nu vă putea satisface cererea d-voastră; căci printr'aceasta s-ar putea crede că am avea aerul de a solicita pentru cei de față favoarea guvernului serb. Eu, d-le senator, sînt trimis aici din ordinul suveranului și al ministrului meu; ceea ce am făcut și ceea ce ași (fi) făcut poate pentru cauza serbă nu e decît datoria unui militar care-și îndeplinește cu scumpătate consemnul său, unită sentimentului ce am de a combate alături cu un stat vecin pentru una din cele mai sînte cauze: *Independența Națiilor* ».

Banchetul să termină cu cea mai mare înfrățire; conduși de aceleași persoane și urmați de popul numeros, ne imbarcarăm la Dunăre în mijlocul a numeroase aclamații care se repetară pînă la sosirea noastră pe malul stîng.

Entuziasmul în Serbia pentru cauza națională este foarte mare, d-le ministru, dar cu toate acestea am constatat cu fericire că și în țeara noastră acest sentiment e destul de dezvoltat, căci după cum d-nu colonel Culoglu cred că v-a informat, s-au prezintat cîteva exemple de patriotism care face onoare națiilor în care se produc.

Binevoiți, vă rog, D-le Ministru, a primi încredințarea prea deosebitei mele considerații.

Căpitan G. I. Anghelescu

Pătule,

24 decembrie 1862».

Autograf.

(Academia R.P.R., Arh. Cuza Vodă, vol. X, f. 301—302).